Peřina - Brontosauři

```
   A                                            E7
1. Usnulas', má lásko, a já jak noční můra byl sám,
        A                                          E7
   měl teplo na polštáři, tváří tvojí voní, jsem sám,
                                    A
   a s křikem noční dravci ulicí se toulaj'
             D                      A
   a tlučou do popelnic, do oken a vrat,
            E7                     A
   peřinu přes oči a uši přikrýt dlaní,
             D                             E7 C G7 C G7
   nutit se do spánku, kde mohla by jsi stát.
2. Usnulas', má lásko, já ještě malou chvíli tě chtěl,
   potichu si hýčkat radost něhy pálících těl,
   tma zvláštní kouzlo má: plaší studu stíny,
   světlo je pravda, ale ve tmě žije čas,
   dotkneš se náhodou, jen tak, bez příčiny,
   no a pak znovu, pak už schválně zas a zas.
```